

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az osztrák tőke kapaszkodása.

Pécs, 1901. július 22.

Szombaton tartotta meg a Magyar Jelzáloghitelbank közgyűlését, melyen határozta ama fonos tranzakció fölött, a melyet az intézet igazgatósága pénzügyi viszonyaink föllendítésére egy hatalmas francia pénzsoporttal megkötött.

Előnyei ennek a tranzakciónak, amely új erőt önt a pangó üzletvilágba, úgy általános nemzetgazdasági szempontokból, mint az azt megvalósító pénzintézet felvirágztatására oly kézzelfoghatók, hogy elképzelhető sem volt, miként a részvényesek közgyűlése az igazgatóság iránti elismerésének kifejezése mellett a tranzakciót megvalósító igazgatósági elterjesztéshez egyhangú lelkesedéssel hozzá ne járuljon.

És mégis nem így történt a dolog, mert bár az igazgatóság előterjesztései óriási többséggel el is fogadtattak, a részvényesek egy csoportja *ügyvédi képviselet mellett* kézzel-lábbal azon dolgozott, hogy a magyar piacnak francia pénzt biztosító köztranzakció ügylési szentesítése meghiusítások, vagy ha ez nem lehetséges, legalább az igazgatóság babérait megtépzák és előterjesztésének egyhangú elfogadását megakadályozzák.

Hogy kik ők, az aknamunkások és merre van hazájuk: azt kutatni sem kel-

lett sokáig, hisz tudvalevő dolog, hogy ha akármilyen magyar érdek lehurrogásáról, akármilyen javunkra szolgáló akció megtámadásáról van szó, csak Bécs felé kell fordítanunk kutató tekintetünket s rögtön megtalálják ott az ellenünk törő ellenséget, melyet a mi okos kormánypárti politikánk szövetségesnek tart, akinek kénye-kedvére mindig kész kiszolgáltatni Magyarországot.

Igy volt most is. Irigykedve és féltékenykedve nézte a bécsi pénzvilág a Jelzálogbank sikerét, a mely megnyitotta számunkra a francia tőke forrásait, mert a saját szempontjából helyes érzéssel felismerték, hogy ez a tranzakció kezdetét jelenti fölszabadulásunknak abból a pénzügyi rabszolgaságból, a melyben az osztrák tőke monopoliuma tartotta eddig Magyarországot.

A Magyar Jelzáloghitelbank részvényeinek jelentékeny része szintén osztrák kezekben van s tejeltek is részükre elég bőségesen, hisz a szombati közgyűlésen is konstatálták, hogy csak egyetlen osztrák részvényes, a híres sportsman, Springer báró, már eddig is két milliót nyert a Jelzáloghitelbank részvényein. Ez a jeles sportférfiu és több részvényes bécsi cég ügyvédekkel küldtek a közgyűlésre, hogy a francia tőke bevonulását tőlük telhetőleg nehezítsék meg; mert hát, ha ez az első inváziója a francia tőkének egészén simán megy keresztül s biztosnak és

gyümölcsözőnek ígérkezik, akkor azt csak hamar követi a többi is, a mely esetben lefujtak az osztrák tőkésnek Magyarországon.

Tagadhatatlan, hogy a francia tőkének is meglesz a maga haszna a magyarországi elhelyezésből, de az is kétségtelen, hogy a francia tőke nem lép fel nálunk azzal az arroganciával, mint az osztrák, a mely mindig azt hirdette, hogy Magyarország pénzügyi szükségletét csupán csak tőlük fedezheti s ezt a esuf hazugságot annyira beleverték a magyar irányadó körök fejébe, hogy mindig az osztrákok diktálták pénzüket itteni elhelyezésénél a feltételeket s mi abból a téves nézetből kiindulva, hogy általános nemzeti szerencsétlenséget idézünk föl az országra, ha az osztrák pénzvilágot megbántjuk, mindig szó nélkül el is fogadtuk az osztrákok feltételeit.

Nos, ezt az üres rémképet tépte szét a Magyar Jelzáloghitelbank francia tranzakciója s a szombati közgyűlésen láthatuk azt a siralmas kapaszkodást, a melyet az osztrák tőke itteni monopoliumának föntartása érdekében kifejtett. Egyszeriben kitűnt az, hogy nemcsak kapunk mi pénzt máshonnan is, hanem az is, hogy bármi következzen is be, egy cseppet sem kell tartanunk attól, hogy az osztrák tőkés holmi ellenszenves indulatból megvonják tőlünk a nálunk elhelyezett pénzüket. Bottal sem verhetjük ki őket, ha szaba-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Akit ritkán lát az Isten.

(Dr. Löwe Károly balladája.)

A napsugár bucsuzni
A vártoronyra száll,
Hadak rideg vezére
Hadával ott megáll.
Leszáll lováról menten
S várába hogy belép,
Mondják, remegve járt-kelt,
Lehet, így mond a nép,

Halállal küzd leánya.
Szívének üdve, gyöngye.
»Atyám« — e szót is nyögni
A kékülő ajk gyöngye.
Csókolja mély borúval
Az elhaló kezét,
Kimegy s bujával némán
Kertjében lépeget.
Itt megvonul magába,
Imára készül ajka,
Az Ur előtt a csendben
Alássan térdet hajtva:

»Vén hadvezér a menyben!
Van több hadad, tudom,

Mint mennyit én vezénylék
Békebe' s harcokon.
Be sok gazember járul
Elődbe mézbeszéddel,
De én be nem tanultam;
A szót adom, mint érzem.
Torino ostrománál,
Ezer halállal szemben,
Ott nem kerestelek fel —

Ma úgy borong a lelkem!
Tekints rám, bus atyára,
Te érted kinomat,
Hamar megint nem is látsz —
Hadd meg leányomat!«

És visszatér a várba,
Megedzve hitbe' lelke.
Megáll, meredve kővé, —
Leányát halva lelte!

Mondják, amerre járt-kelt,
Morogva így beszéle:
»Jött vón' hozzám az Isten,
Nem bánok így el véle.«

Csiglányi Béla.

Barátság.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
Irtta: Bors Margit.

A lehanyatló nap meleg sugarai pajzánul játszadoztak, hol a fák levelein himbálódzva, hol ama fiatal asszony szőke haján ugrándozva, ki egy nyulánk férfi oldalán sétált a park jól gondozott utain.

Karcsu termetét könnyű nyári ruha fedte, lengén, üdén, mint a milyen ez asszony kedélye, egész lénye. A ki így látta játszi modorával, mosolygó ajkaival, azt hihette, hogy e fehér homlok mögött komoly gondolatok még soh'sem ütöttek tanyát.

Inkább egy bábuhoz lehetett hasonlítani, mint egy gondolkodó asszonyhoz. Nyelve folyton pergett, akárcsak Clotó orsója:

— Tudja Benno — mondá lángoló tekintettel — el sem tudom képzelni, mit kezdenék maga nélkül. Maga az egyedüli, széles e világon — az én öregemet kivéve, — a ki megért engem. Milyen jó lesz a maga feleségének, annak majd nem kell napjait egyedül tölteni, mint nekem. Örüljön, hogy nem lett ügyvéd.

Látja az én férjem csak étkezni jön haza s akkor bizony édes-keveset beszélhet vele kedvem szerint, mert az ő feje mindig tele számokkal, kliensekkel és méreggel.

dolni akarnánk tőlük; mert ha a tőke rokon- vagy ellenszenvék alapján helyezkednék el, biztosak lehetnénk felőle, hogy Magyarországon már régen nem lenne egy garas osztrák pénz elhelyezve.

De jó fejős teheneik voltunk eddig nekik s azért ragaszkodnak pénzük itteni elhelyezéséhez dacára annak, hogy készek volnának egy kanál vízben elveszejteni egész Magyarországot. Pedig ennek immár — úgy látszik — vége lesz, mert megtört az a varázs, a mely a monopolium biztosításával Magyarország üzletvilágát szabad zsákmányul szolgáltatatta ki a telhetetlen osztrák tőkének.

Ezentul már mi is beleszólhatunk a föltételekbe s csak olyan pénzt fogadunk el, a mely biztosítja ugyan a polgári hasznót a hitelnyújtónak, de nekünk is több hasznót hajt, mint a mennyit érte a hitelezőnek fizetünk. Ezért nem tetszik a jelzáloghitelbank osztrák részvényeseinek a francia tranzakció, a mit különben az ő szempontjukból természetesnek is találunk.

Nem találjuk azonban természetesnek, sőt a legnagyobb fokban fölháborítóknak kell jeleznünk azt, hogy a fővárosi ügyvédi kar tekintélyes tagjai hitvány zsoldért a szolgálatukba szegődtek azoknak a monopoliumukat féltő osztrák tőkéseknek s mint azok megfogadott prókátorai jelentek meg az intézet közgyűlésén, hogy gáncsot vessenek annak az akciónak, a mely csak üdvös hatással lehet a magyar gazdasági élet föllendülésére.

Nem ilyenek a magyar ügyvédi kar nemes tradíciói, a melyek mindig a közérdeket helyezték előtérbe s nem vállalkoztak soha idegen zsebek, a magyar érdekekkel ellentétes idegen érdekek képviselőit.

Ezt végig hallgatni a feleség kötelessége, melyet én örömmel teljesítek, de az én lelkem ez által nincs kielégítve, csak el van némitva.

Azt a sok apró-cseprő fantasztikus gondolatot, mely agyamat, szívemet foglalkoztatja, ezt végig hallgatni, sőt meg is érteni, erre egy ügyvéd nem vehet magának időt, pláne, ha az az ügyvéd férj. S jaj annak az asszonynak, a kinek nincs senkije, ki kövesse, ápolja gondolatmenetét.

Az érzelmek elfojtása megmértelyezi az ember lelkét, eltompítja az érzéket s szülője mindenemű családi boldogtalanságnak.

— Kivel vitatkoznék én, ha maga nem volna? Nekem kell valaki, a kivel folytonos szellemi vitát folytathatok s a férjek erre semmiképp sem alkalmasak, már csak azért sem, mert azokkal szemben az asszonynak mindig engedékenynek kell lennie.

Az asszony csak folyton, folyton beszél, a férfi pedig hallgat, merően nézve a bucsuzó nap sugarait.

— Miért olyan hallgatag? — kérdi a nő. — Talán szerelmes? — teszi hozzá pajzán mosolylyal. S mint egy gyermek, kinek kilátásba helyeznek egy rég óhajtott játékszert, úgy tapsol kezeibe s felvillanó tekintettel kiált:

— Bennó! Rátalált az igazira? Mondja gyorsan, mondja, hadd örüljek magával. Oh, hogy vártam azt a percet, a melyben a maga szíve is megszólal. Milyen jó dolgom lesz akkor nekem, együtt tölthetjük az estét is, nem úgy, mint most, mindig csak egy-két futó

Hogy Győrffy Gyula dr. szavaival eljünk: bizony szomorúan festett azon a szombati közgyűlésen a magyar Leblois, Labori mesterek szereplése.

A vasárnapi munkaszünet.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. júl. 22.

Mindenek előtt adjuk meg a munkaszünetnek azt, ami a munkaszüneté, kellő reverenciával konstatálván, hogy a vasárnapi munkaszünet most jubileumi esztendejében van, amennyiben néhány nap előtt volt tiz esztendeje, hogy életbe lépett Magyarországon a vasárnapi munkaszünetről szóló törvényjavaslat.

Az is a tagadhatlan tények közé tartozik azonban, hogy egyetlen egy törvényjavaslat sem provokált annyi felvilágosító miniszteri rendeletet, annyi meli jelentőségű határozatot mint a néhai „vasminiszternek, Baross Gábornak ez a törvényjavaslata. Elsősorban a kereskedő világ nem tudott tisztába jönni azaz, hogy mi is voltaképen az a munkaszünet, aztán meg a trafikos boltok megtagadták vasárnap a szivarszipkák árusítását, mert ezek árusítása ő szerintük tilos, majd meg egyáltalán nem tartották be a törvényt a boltosok s derűre borúra árusítottak vasárnap délután is.

Erre aztán már Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter avatkozott bele legujabban a dologba s szigoruan meghagyta a hatóságoknak, hogy ellenőrizzék a vasárnapi munkaszünet betartását.

A hatóság eleget is tett a kereskedelemügyi miniszter legujabb rendeletének, s kegyetlenül megbírságotla a vasárnapi munkaszünet árusítási tilalma ellen vétő boltosokat. De aki azt hiszi, hogy ezzel tán rendben van a dolog, az hallatlanul téved, mert most meg már a közönség panaszkodik.

A munkaszünetről szóló törvény szerint — ugyanis — kötelessége lenne a boltosoknak (azoknak, kik dohány elárusítási engedéllyel is bírnak,) hogy vasárnap délután üzleteik előtt dohányt és szivart árusítsanak, hogy a munkaszünet által a dohányzó közönség igényeinek kielégítésén csorba ne essék.

A boltosok azonban, a kik a dohány és

délutáni órát. Mondja, szép, kedves, szellemes?

A férfi hosszan, mélyen néz az asszony szemébe, hogy az szinte megrémül e tekintettől s szóltanul ülnek egy padra, mely mögött sűrű, átláthatlan cserjék terpeszkednek túldoldalt szintén egy padot árnyékolva be.

A síri csendet a tulsó padról jövő két női hang zavarja meg:

— Látta már megint bemenni? — kérdi az egyik.

— Kit? A szép Bennót?

— Természetes. Annyira még nem rossz az az asszony, hogy más is járna hozzá?

— Annyira még nem rossz? Hogy érti? Csak nem gondolja? . . .

— Azt gondolom, a mit minden józan eszű ember gondol. Csak emlékezzünk vissza az előttünk lejátszódott családi drámákra, nem-e mindenütt úgy kezdődött, hogy „a férfi barátja.“ Örül, ha a feleségét valaki szóratja. Megengedem, hogy ez esetben ez úgy is volt. De ne higgyen e barátság tartósságában, mert férfi és nő közt még nem létezett barátság, mely nem változott szerelemmé. Eleinte talán ártatlanok még, de azután jön a bűn, a sötét bűn, a mely okvetlen bekövetkezik.

A fiatal asszony, ki minden szót megértett, halványan kel fel helyéről s görcsösen kísérelve karját fogva, szóltanul mennek a park közepén álló villa felé.

A terraszra érve a nő egy kerti székbe dobja magát, feje lehanyatlik, kezeit mintegy könyörgésül a nagy Istenhez, ég felé emeli.

szivareladásból természetesen csak per centeket kapnak a kincstártól, a mióta a hatóságok a legujabb kereskedelmi miniszteri rendeletet oly szigoruan foganatosították, délelőtti tiz órakor bezárt üzleteiket délután is zárva tartják, arról gondoskodni pedig, hogy elárusítót tartssanak boltjaikban, illetve boltjaik előtt, eszük ágában sincs. Így aztán megesett már a tegnapi vasárnapon is, hogy a mi dohányzó közönségünk igényei bizony csak igen csekély mérvben nyertek kielégítést, a mennyiben a belváros félreesőbb utcáiban s a külvárosokban csak elenyészően csekély dohányelárusítási engedéllyel bíró boltban illetve bolt előtt lehetett szivart és dohányt kapni.

Szóval a boltosok nem tartják érdemesnek, csupán a dohányárak miatt vasárnap délután nyitva tartani üzleteiket, vagy e célra külön elárusítókat tartani, s így a hatóság szigorát illető boszujukat a közönséggel éreztetik.

Nem tartozik hirlapirói tisztünkhöz, a hatóságnak az ily, a közönség rovására boszút álló kereskedők, fűszeresek s szatócsok nevét bejelenteni s csupán a közönség panaszát regisztráljuk, melynek orvoslását az illetékes hatóságoktól elvárjuk.

A munkaszünet egy másik hibája — mely már nem a közönség érdekeit sérti, az, hogy a *pálinkamérések késő estig nyitva maradhatnak.* Az a legszegényebb napszámos ember, aki legnehezebben keresi meg mindennapi kenyerét, vasárnap beül a pálinkás boltba s ott eliszsa utolsó krajcárját, míg szeme a gyilkos italtól kidülled, agya lázban ég s minden rossz tette hajlandó, amint hogy a pálinka iszákosok követik el a legtöbb vasárnapi verkedést.

A pálinkaüzletek vasárnapi nyitvahagyását nem lehet az állam finánciális érdekeivel megindokolni, mert az államnak első szent kötelessége az, hogy polgárainak erkölcsi életét gondozza s nem pedig, hogy némi anyagi érdekért még a nyugalomnak napján, vasárnapon is megnyissa előtte az erkölcstelenség forrásait: a pálinkásboltokat. Tiz esztendő óta miniszteri rendeletekkel sok módosítást eszközöltek a vasárnapi munkaszünetről szóló törvényen s Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter akkor köteleznék hálára a nemzet jobb érzésű társadalmát, ha vasárnap a pálinkásboltokat is bezáratna.

Nem sir, fájdalmát nem enyhítik könyvek, szoborként bámul a végtelen messzeségbe.

A férfi a terrasz tulsó sarkának rácsozatához támaszkodva nézi a megtört alakot.

Tán önmagától féli ez az ember, hogy ily nagy tért enged közöttük?

Iszonyu küzdelem forrong lelkében. Az ici-pici kis Amor összeszedi minden csábos eszközét, hogy hatalmába kerítse ezferős férfit. Az egész levegőt rózsaszinbe mártja, bódító illattal igyekszik körülfontni a férfi agyát.

A szemek felvillannak, a szenvedély a győztes fél!

A férfi karjait kitarva futásnak indul, már-már érzi a nő lehelletét, közvetlen közelében látja selymes haját, még csak egy lépés választja el őket. De e pillanatban Amor elbukik s a győztes egy nagy fekete, komor valami, melynek neve: becsület.

Egy percre mintha megtántorodnék, de összeszedi minden erejét s szintén egy székbe ülve, elkezd beszélni:

— Térjen magához! Hogy a kit legjobban szeretünk, annak okozzuk gyakran a legnagyobb fájdalmat, ez rajtam ugyancsak megvalósult.

A mit annyi szeretettel lassan-lassan összegyűjtöttünk együttesen, azt en vagyok hivatta szétrombolni.

Ugy jártunk mi ketten, mint a méh és a darázs. Azok is együtt szállnak a virágra, együtt szívják szirmait s míg a méhecske mások, mi értünk fárad, a darázs csupán saját élvezetére gondol.

Hírek.

Pécs, 1901. július 22.

Holttest a kertben.

— Öngyilkos kertészinas. —

Nem mindennapi látványban volt részük vasárnap a korán kelő embereknek, a kik a vitéz-utca tájékán jártak. A látvány nem mindennapi s bizony elrémítő is volt, mert hát nem valami jó dolog az, mikor a napi munkája után már a hajnali órákban elinduló ember — halottat lát. Halottat lát, a ki önkézevel tette magát halottá s ott függ egy nagy virágos kertnek a sarkában, egy megkezdett virágház gerendáján. És mert a kert kerítése alacsony, mindenki, a ki korán reggel arra jár, látja a felakasztott öngyilkost, merev, mozdulatlan testtel, a hogy ott lóg a kötélén, a virágos kertben s mikor körülötte minden ragyog, örül az életnek, a napsugaras nyári reggelnek, egyedül ő mutatja az elmúlás, a halál borzasztó példáját.

Ez történt pedig tegnap reggel négy óra után. A kik a vitéz-utcán a *Hafner* József műkertész kertje körül jártak, *egy fiatal gyermek felakasztott hulláját látták a kert egyik sarkában épülő virágház gerendáján.*

Nosza nyomban felverték a háznépet s jelentették az esetet a rendőrségen is, honnan kimentek azután a tiszt orvos és az ügyeletes rendőrkapitány a helyszínére.

Ekkor már a vitéz-utca és a kórház-utca népe mind oda seregett a kert köré és tárgyalták ezt a legujabb öngyilkossági esetet.

A holttestben *Szavvas* István, tizenhétéves kertészinas holttestére ismertek. A holttest már teljesen hideg és merev volt, a mi arra mutatott, hogy az öngyilkos még szombaton este akasztotta fel magát. A hullán külsérülések semmi nyoma sem volt s így az öngyilkosság teljesen le van igazolva. A holttestet levágták a kötélről s elszállították az öngyilkosnak kis Rokus-utca 3. szám alatt lakó szülei lakására, honnan ma délután temették el a szigeti külvárosi temetőbe.

Az öngyilkos fiatal gyereknél sem mi irást sem találtak, melyben magyarázatot adna végzetes tettének. Csendes gyerek volt, de úgy látszik, nem volt megelégedve élete folyásával, mert gyakran emlegette, hogy úgy megunta már az életet, hogy jobb szeretne meghalni!

A mit mi együttesen összegyűjtöttünk, azt maga mind szeretetté változtatta, melyből mind férjének, mind nekem, barátjának, ki osztotta részünket. Maga bennünk élt, minden gondolata a mi jólétünkön összpontosult.

De én nem gondolkodtam, csak szívtam, élveztem jószágát s most, hogy gondolkodom, arra ébredek, hogy nem mézet gyűjtöttem, hanem mérget, valóságos mérget, mely vagy megöl bennünket, vagy elválaszt örökre.

A nő fel akar jajdulni, de úgy látszik még erre sincs elég ereje.

S a férfi folytatja:

Én szentül megvagyok győződve, hogy sohasem voltam magának több, mint egy barát, mert maga hisz a férfi és nő közt létező barátságban a mely pedig nem létezik sehol, az egész világon!

Ha van egy ilyen nő, úgy az maga. De férfi erre nem született. Mert a férfi vagy szereti szerelme a nőt, vagy pedig oly közböns az előtte, mint valamely virág, melynek szépségében esetleg gyönyörködik, de a mint szeméit leveszi róla, már el is felejtette.

Ismervén lelkének minden érzését, végtelen fájdalommal tölti el, hogy nekem kell illuziójától megfosztanom még csak vigaszt sem nyújthatok, mert ki vigasztal engem?

Ne ítéljen el; higgye meg, ha tudtam volna, a mit csak sejtettem a mai napig, nem jöttem volna közelébe. De csak sejtettem érzelmeim valóságát s az a parkban hallott párbeszéd adta tudtomra a valót.

Persze, mindenki tréfára vette e szavait s nem is gondolták, hogy végre is öngyilkos lesz.

Szombaton elvégezte dolgát, azután megvacsorázott s azt mondta, hogy lelepszik. E helyett azonban kiment a kertbe és ott — felakasztotta magát. Öreg szülei rémülten fogadták öngyilkossága hírére s mert ők se tudják egyáltalában, hogy mi indította fiukat a végzetes tett elkövetésére, bizonyára az élet-untságot lehet egyedül betudni a fiatal gyerekek öngyilkossága okául.

A ki már nyugszik csendesen, örökre. És a virágos kertben, hol megvált az élettől ma is örül az életnek minden, pompázik a sok illatos virág, fürödve a ragyogó nyári nap sugárözönében!

Lobkovic herceg és az önkéntes.

(Fővárosi levelezőnkől.)

Az idej fegyvergyakorlatok alatt hallottuk ezt az érdekes történetet. Meglehet hogy egy másik tábornok a história hőse, sőt az is meglehet, hogy csak egy ezredesről van szó, de a mi *Kiss* Miklós önkéntes dolga kézzel-kézre járt, itt is tódítottak hozzá valamit, ott is. Mi így hallottuk az esetet.

Az idej május elején nagy gyakorlat volt. Az egész helyőrség ki volt rendelve terep- és hadgyakorlatra.

Egy napon a déli órákban az üllői uti kaszárnyában a helyi szolgálatot teljesítő tiszteken és irodai embereken kívül senki sem volt benn — váratlanul megjelent Lobkovic herceg hadtestparancsnok és végigment az udvaron, majd bekukkantott a tiszt kávézóba, a hol meglátott egy önkéntest — kávézni.

— Sie Einjähriger! Nem lát maga!

Az önkéntes hirtelen felugrott és fesszen megállva, tisztelgett.

Feltűnően sápadt, szinte sárgás arca volt.

— Hogy hívják?

— *Kiss* Miklós.

— Mi baja?

— Jelentem alássan, beteg vagyok. Az orvos sárgaságot konstatait.

— Hát nem hallotta, a mikor bejöttem?

— Nem kérem. Bocsanatot is kérek.

— Jól van. Jelentkezzék holnap raportra.

Másnap a raporton a századparancsnok értesítette *Kiss* Miklóst, a ki valami szigorú

Én megyek innét, a hol annyi örömet, annyi boldog percet élveztem. Megyek messze új emberek közé.

Nem mondom, hogy sohasem fogom elfelejteni, mert férfi vagyok és akarok feledni. De hosszú s kínos küzdelem kell hozzá, mely alatt nekünk még csak hirt sem szabad halani egymásról.

Minden ember lelkében egy valóságos lát képez az illuzió, melyet ápolunk, növeztünk, de melynek levelei mindennek dacára mind lehullnak. S mikor már mind lehullt s csak a csupasz fa maradt vissza, akkor annak a lának nem illuzió, hanem kiábrándulás a neve.

Isten vele maga jó lélek! Bocsanjon meg, hogy nekem kellett életfájáról az első levelet letépnem.

Szeresse férjét ezután is, mondja el neki esetünket, ha majd hallja, mily örvény szélén haladt maga, biztosan vesz magának annyi időt a jövőben, hogy megértse a maga fantasztikus természetét, mint a hogy megérttem én.

A nap lenyugodott, mindent homályban hagyva vissza. A fiatal asszony tágra nyílt szemekkel néz a távozó férfi után.

— És azután következik a bűn, a sötét bűn, — suttozják halvány ajkai.

— Pedig úgy szerettem! . . .

büntetést várt, hogy ki kell mennie a katonai kórházba, a hol külön szobát kap.

Künn a kórházban aztán nagy meglepetés várt. Egy kosár befőtt, kuglersütemény, gyümölcs és kosár finom bor. A katonaoorvos különös figyelemmel gyógykezelt *Kiss* Miklóst, a ki 2—3 hét alatt teljesen felépült.

Mondanom sem kell, hogy a csemegéket épügy, mint a gondos ápolást *Lobkovic* herceg hadtestparancsnoknak köszönheti einjähri-ger freivilliger *Nikolaus* *Kiss*, a ki természetesen nem tartotta titokban felgyógyulása történetét.

Azóta nincs népszerűbb generális a budapesti helyőrségben, mint *Lobkovic* herceg.

Azt beszélik, hogy *Edelsheim* Gyulayról, az elődjéről nem lehetett volna ilyen dolgot még elképzelni sem.

De ime, a hadseregben is megfér a szigorú fejelem a humanizmussal.

Napirend 1901. július 23-án.

Naptár: kedd, július 23. — Róm. kath.: Apollinár. — Prot.: Apollinár. — Görög-kel.: (jul. 10.) Leonc. — Zsidó: Ab 7. — Nap két 4 óra 11 perckor; nyugszik 7 óra 27 perckor. — Hold két célben; nyugszik 10 óra 38 perckor délután. A nap 3 óra 24 perckor délután az oroszán jegyébe lép. A kánikula kezdete.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: meleg idő és zivatarok várhatók.

— (Ratkovics Ferenc halála.)

Gyászlobogók hirdetik *Ratkovics* Ferencnek, a keresk. és iparkamara alelnökének, városi törvényhatósági bizottsági tagnak, a függetlenségi párt egyik oszlopos tagjának halálát, a város-háza tornyán, a Pécsi Kath. Körön, a kereskedelmi és iparkamara és a Nemzeti Kaszinó palotáján, a Polg. Kaszinó és a pécsi kölcsönös segélyzőegylet házain is. Az elhunyt temetése ma délután hat órakor — tehát lapunk zárta után — lesz s bizonyára impozáns részvét fogja Pécs város ez érdekes polgárát utolsó útján kísélni. A haláláról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki:

Alulírottak úgy a maguk, mint a rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják a felejtethetetlen jó férj, édes apa, nagypapa, ipa, testvér, illetve rokonnak, *Ratkovics Ferenc* mészáros mester és vállalkozó, városi bizottsági tag, a keresk. és iparkamara alelnöke folyó hó 20-án d. u. fél 4 órakor életének 69. és boldog házasságának 43 évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. hó 22-én d. u. 6 órakor fogtak a felső vámbáz-utca 24. számú gyászházban beszenteltetni s onnét a budai külvárosi temetőben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent misé-áldozat f. é. július hó 23-án reggel 8 órakor fog a szt. Ágostonról nevezett plébánia-templomban a Mindenhatóknak bemutatni. — Pécsen, 1901. évi július hó 20-án. Áldás és béke poraira! *Ratkovics* Ferencné, szül. *Kovácsics* Mária neje, dr. *Miltényi* Miklós veje, *Ratkovics* Vendel testvére, *Ratkovics* Mariska, férj. dr. *Miltényi* Miklósné, *Ratkovics* Károly, *Ratkovics* Ilka, *Ratkovics* Ferenc, gyermekei. *Miltényi* Mariska, *Miltényi* Miklós, *Miltényi* Feri, *Miltényi* Mártha, *Miltényi* Lacika, unokái.

A városi törvényhatóság nevében *Nendvich* Andor, helyettes polgármester a következő értesítést küldte mai nap a városi bizottsági tagokhoz: »Tisztelt bizottsági tag ur! Törvényhatósági bizottságunknak egyik kiváló polgári erényekkel felruházott, köztisztületnek és szeretetnek örvendett régi tagja: *Ratkovics* Ferenc ur f. hó 20-án d. u. 4 órakor váratlanul elhunyt. A midőn e súlyos veszteségről a t. címet ezennel fájdalomtelt szívvel értesitem, tisztelettel felkérem, hogy a boldogult iránt tartozó kegyeletünk kifejezésére a f. hó 22-én 6 órakor végbemenő temetésén vezetésem alatt városunk képviselőjében részt venni méltóztatnék. Gyülekezés jelzett napon d. u. háromnegyed hat órakor a felsővámbáz-

utca 24. szám alatti gyászházánál. Áldás emlékére! Pécsen, 1901. július 21-én. Nendtvich Andor, polgármester h.

Az elhunyt a pécsi keresk. és iparkamarának megalakulása óta tagja s 1882. óta — tehát tizenkilenc éven át — egyik alelnöke volt. A kamara elnöksége a gyászhirot a kamarai tagokkal gyászlapon tudatta tegnap s felhívta őket, hogy a ma délután 6 órakor tartandó temetésen minél számosabban jelenjenek meg. A kamara ma délelőtt feltizenkét órakor *Littke* József elnöke alatt ülést tartott, melyen az elnök szép szavakban méltatta az elhunyt alelnök érdemeit s indítványozta, hogy az elhunyt érdemei s a veszteség felett érzett fájdalom az ülés jegyzőkönyvében megörökíttessék; a gyászoló családhoz részvétirat intéztessék s bejelentette, hogy az elhunyt koporsójára a kamara nevében koszorút helyeznek.

A keresk. és iparkamara a következő gyászjelentésben tudatja alelnöke halálát:

A pécsi kereskedelmi és iparkamara mély fájdalommal tudatja nagyérdemű alelnökének, *Ratkovics Ferenc* urnak, mészáros mesternek és nagyvállalkozónak f. hó 20-án d. u. fél 4 órakor munkás életének 69. évében bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 22-én, hétfőn délután 6 órakor fognak a Felső-vámház-utca 24. sz. gyászházából a budaikülvárosi sirkertbe örök nyugalomra helyezni. Áldás lebegjen az elköltözött emléke felett, a ki a közügyeknek lelkes harcosa, a kereskedelmi és ipari érdekeknek hivatott képviselője, kamaráknak megalakulása óta egyik oszlopos férfa vala. — Pécsen, 1901. július 21-én. Béke hamvaira!

— **(Idegenek Pécsen.)** E cimen állandó rovatot nyitunk lapunkban a mai naptól kezdve, melyben közöljük a vidékről Pécsre a szállodákba érkezett utasok neveit. E rovatunkból nemcsak az általános szállodai idegenforgalomról fognak képet alkotni maguknak olvasóink, de esetleg ismerőseik vagy érdekelt egyének Pécsre érkezéséről is tudomást nyernek.

— **(A lóversenyek állandósítása Pécsen.)** A lóversenyek állandósítása érdekében *Jeszenszky* Ferenc, orsz. képviselő, a baranyamegyei lótenyésztési bizottság elnöke a következő meghívót bocsájtotta ki: „Tisztelt uram! Többek által felszólítottam az idén, május hónapban megtartott lóverseny sikere folytán, mi módon lehetne ezen lóversenyt állandósítani Pécsen. Minek szükségét magam is célszerűnek tartom úgy társadalmilag, mint a lótenyésztés emelése és értékesítése végett. Ennélfogva van szerencsém uraságodat, ismerve az ügy iránti fáradhatlan buzgalmát, f. é. *augusztus hó 6-án Pécsen d. e. 10 órakor* a megye székházának ülés-termében tartandó értekezletre meghívni. Bükösd, 1901. július 21-én. Hazafias üdvözlettel *Jeszenszky* Ferenc Baranyam. lótenyésztési biz. elnöke.”

— **(Katonai árlejtések.)** A m. kir. székesfehérvári V. honvédkerületi parancsnokság területén a honvédcsoportok folyó évi gyalogezred-, dandár- és hadosztálygyakorlatai alatt szükséges kenyér, lótap és tüzfának ajánlati tárgyalás útján való biztosítása iránt a székesfehérvári V. honvédkerületi parancsnokság árlejtést hirdet. A m. kir. 1., 2., 3., 4., 17., 18. gyalogezred, két huszárszaksz, a cs. és kir. 12. hadosztály-tüzérezred, a 8-ik honvédhuszárezred három százada és a 79. honvédgyalogdandár szükségleteinek szállítására az árlejtést a székesfehérvári V. honvédkerületi parancsnokság hadbiztosi osztályában folyó hó 21-én tartották meg. A m. kir. 1., 17., 18., 20. gyalogezred, a 81. és 82. honvédgyalogdandár és a m. kir. 41. honvédgya-

loghadosztály szükségleteinek szállítására vonatkozó árlejtés *Nagy-Kanissán*, a m. kir. 20. honvédgyalogezred kezelőtiszt irodájában folyó évi július hó 31-én tartják meg. A m. kir. 4., 17., 19. és 20. honvédgyalogezredek, egy huszárszaksz, továbbá a 80., 81. és 82. honvédgyalogdandár szükségleteinek szállítására az ajánlatok folyó évi augusztus hó 2-ig *Kaposvárott*, a m. kir. 19-ik honvédgyalogezred 3. zászlóalj kezelőtiszt irodájában adandók be. — A m. kir. 41. honvédgyaloghadosztály, a m. kir. 4., 17. és 20. honvédgyalogezred, 80., 81. és 82. honvédgyalogdandár szükségleteinek szállítására az ajánlatok folyó évi augusztus hó 5-ig *Pécsen*, a m. kir. 19. honvédgyalogezred ezredirodájában adandók be.

— **(Egyházmegyei hir.)** *Koch* Gyula Cikóról Rácpettrére, *Takács* Mihály Rácpettréről Cikóba küldetett segédlelkésznek.

— **(Az új kéményseprő kerületek.)** Baranyavármegye most bocsájtotta ki a vármegyei kéményseprési szabályrendeletet melynek során Baranyavármegyét hét kéményseprő kerületre osztották fel. Az első kerülethez tartozik: a pécsi járás 56 községgel, a másodikhoz a baranyavári járás 37 községgel a harmadik kerületet a mohácsi járás képezi 37 községgel, a negyediket a pécsváradi járás 37 községgel; az ötödik kerületet a hegyháti járás 73 községgel; a hatodikat a siklósi járás 55 községgel s a hetedik kerületet a szentlőrinci járás 72 községgel képviseli. Természetes, hogy eme hét kerület községeihez hozzá értendők a puszták is.

— **(Eltiltott csillagok.)** Nem a tündöklő nyári éjszakák rejtelmes méhében pislogó csillagokról van szó e cim alatt, mert ezeket bizony hiába tiltanák el a mi legtudósabb csillagászaink is. Szó van azonban egy »elektró homeopathiai« csillagról, mely Genfből került forgalomba s ama bizonyos gyógyszerek közül való, melyek a reklám dobjának hangjai szerint, minden betegség ellen jók. Ennek a csillagnak közforgalomba való hozását és árusítását tiltotta el a belügyminiszter.

— **(Lassan folyik be az adó.)** A vármegye alispánja tapasztalván, hogy az utadóból még sok hátralék áll fenn, a folyó évi utadó előírása óta pedig csak csekély összeg folyt be, egyik legújabb rendeletében utasítja a községi elöljáróságokat, hogy az utadó beszedése iránt különbeni felelősségük terhe alatt a legszigorubban intézkedjenek. A járási főszolgabírákat pedig fölhívja, hogy rendeltének pontos és szigorú végrehajtását éberen ellenőrizzék és a netán tapasztalt hanyag eljárás és mulasztás megtorlása iránt intézkedjenek.

— **(Halálozás.)** *Höbling* Mária, életének 84-ik évében szombaton este meghalt. Temetése ma délután félöt órakor volt a Percel-utca 23. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét ma délelőtt 9 órakor tartották a belvárosi plébánia templomban. Elhunytát nagykiterjedésű rokonság, köztük, dr. *Schaureck* Bodog jogtanár is, gyászolja.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 21-én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 610 kb., az ellentartóban 375 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1230 köbméternek találtatott. Folyó hó 22-én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 770, km., az ellentartóban 525 kbm. viz

volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1210 köbméternek találtatott.

— **(Kéménytűz.)** Tegnap tűz támadt *Tabacsék* Józsefné kigyó-utca 13. szám alatti háza egyik kéményében. A tűzoltóság kivonulván, a tüzet eloltotta, mielőtt az valami kárt okozhatott volna.

— **(Talált kasszakulcs.)** Tegnap az indóház-utcában egy kasszakulcsot találtak; igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányságon átveheti.

— **(Hirtelen halál.)** *Susi* Györgyné *Csernik* Anna, ki *Naumovics* György kötőmunkással élt vadházasságban, tegnap délután két órakor hirtelen meghalt Zrinyi utca 3. szám alatti lakásán. Az elhunyt asszony 68 éves volt; négy év óta vak volt s azt mondják, szerette az italt is. Ma orvosrendőrileg felboncolták s hirtelen halála okául szívszélhűdést konstatáltak.

— **(Eljegyzési és bucsuzási ünnepély.)** Folyó hó 20-án kettős ünnepélyt ültek *Schultz* Imre, a jubiláris tanterfű házában meghitt családi körben. A széleskörű rokonság pécsi tagjai (számra nézve 20-an) este összegyülekeztek nevezett tanár lakásán, hogy *Mártha* leányának *eljegyzési* ünnepélyén részt vegyenek s egyben forrón szeretett rokonaiktól *elbucsuzzanak*, minthogy *Schultz* tanár legközelebb *Kőszegre* költözködik. Megható jelenet volt, midőn az örömszülők az eljegyzett boldog fiatal párt *házi oltárukhoz* vezették, a családfő ott mindkettőt megáldotta, a vallás, a szent kereszt, az ima, az isteni gondviselésben való rendithetlen hit áldásos voltára őket szeretetteljes szavakban figyelmeztette s midőn az épen e pillanatban megkonduló esti harangszóra a jelenlevők kezeiket összekulcsolván, mindnyájan közös fohászt bocsátottak a kegyelmek égi forrásához: Istenhez. Vacsora fölött számos fölköszöntő fűszerezte; a bensőleg egymáshoz ragaszkodó rokonok társalgását s később éjjelig tartó s dalolástól megszakított táncmulatság tette a kedves szép eljegyzési ünnepélyt a résztvevőkre nézve örökre emlékezetessé.

— **(Elhagyott pénztárca.)** Egy szatmár németi utazó az éjjel 11 órai vonattal akart elutazni Pécsről. Kint a pályaháznál a másodosztályú váróteremben elővette pénztárcáját s abból aprópénzt vevén ki, mig azt számlálta, addig a pénztárcát letette egy asztalra. Mikor beszállt a vonatba, akkor vette észre, hogy a pénztárca nincs a zsebében s eszébe jutott, hogy a váróterem asztalán hagyta. De eszébe jutott az is, hogy beszálláskor az utasok között hallotta: „Egy pénztárca! Kie ez a pénztárca?” s ő a *saját pénztárcáját* szórakozottságból nem ismerte fel. Sietett hát ki a vonatból, be a váróterembe; de az elhagyott pénztárcát már nem találta az asztalon. És nem is lett az meg s az utas kénytelen volt itt maradni, hogy kárát a rendőrségnek bejelentse. Az elhagyott pénztárcában 1 dr. 5 forintos, 3 dr. tizforintos, 2 dr. huszkoronás pénz volt; továbbá 293. számú arcképes vasuti bérletjegy, 2 tisztviselő-sorsjegy és 3 dr. arckép. A rendőrkapitányság a nyomozást az elveszett pénztárca megkerítése végett elrendelte; de bajosan lesz valami eredménye!

— **(A Baranyamegyei katonahadastyan egylet)** részére adakoztak a 25 éves jubileum alkalmával részben felülfizetések, részben tombola tárgyakat, ugymint. Tombolatárgyakat: *Laufer* Ignác 2, *Mikó* József 8, *Böhm* Simon 3, *Mészáros* Ferenc 1, *Stauzar* József 8, *Katzler* Jenő 1, *Klein* Nándor 1, *Freidenfeld* Márton 3, *Hübl* N. 3,

Glückmann N. 2, Kanka Ferenc 1, Ber János 1, Riczl János (kolonia) 2, Tonheiser Frigyes 2, Burghárd Károly 4, Guttmann Károly 3, Hoss Györgyné 4, Tenczer Józsetné 3, özv. Funkstein Jánosné 3, Hoss György 2, Asztalos Nándor 2, Fund János 2, Jud István 1, Lengyel János 7, Kamuskyams 5, Bäkker József 2, Sten Robert 2, Müller József 2, Szigeti Ede 2, Valla Ferenc 1, Bäumlér György 3, özv. Braun Gáborné 6, Násitz N. és Grosz N. cég 10, Kemény Mór 6, Keszler Sándor 1, Alt és Böhm 8, Wolheim és Spitzer 6, Blancz József 14, Veszely és Horváth 5, Böhm M. 4, Holecsek Péter 12, Csukás Zoltán 4, Majerszky József 6, Klobucsár József 6, Remes Ferenc 4, Sperl Vilmos 3, Schwarz Zsigmond 8, Hoffmann J. Károly több drb. Zsolnay Miklós 25, Fischer Ferenc 17, Mödlingi cipőraktár 1, Thurn Emil 3, Domján J. 6, Weindorfer János 3, Tauszig Armin 3, Schvarcenberg József 1, Lang Herman 3, Neumann Lajos 8, Köszl Jánosné 15, Hirschfeld Ede 6, Burghárd János 1, Mándl Armin 4, Megyeri János 10, Spitzer Károly 1, Goldberger L. 6, Willman Árpád 5, Benczenleitner József 3, Ziffermayer Ede 6, Obetko Gyula 93, itj. Schwarz Benő 12, Vajda Soma 2, Konvalinka Károly 10, Geltch és Graff cég 7, Maurer Béla 7, Csapó István 18, Mitig András 3, Engeszer Miklós 5, Vinter József 9, Szabó Testvérek 19, Kohn Katica 6, Angyal Samu 2, Haksch Károly 2, Beck Testvérek 2, Neumann M. 11, Bächer János 3, Lederer Ferenc 7, Rostás Géza 4, Gyimóthy Gyula 2, Klein Sándor 12, Spiegl Jakab 5, Poszek Vilmos 20, Hirschfeld Sámuel 25 l. sör, Mándl Armin 5, Muska Antal 1, Benczenleitner Sándor, Maurer Béla, Schönbach N. 6, Oberitter József 4, Goldberger József 12 darabot

Felülfizettek: Frigyes főherceg 60 k., Nádosy Kálmánné 40 k., Nádosy Kálmán 20

k., Budapesti Köroszt. Hadastyán-Egylet, Gróf Schmidegné, Majerhoffer András, Krászonyi Ferenc 20—20 k., Bidermann Ottó, özv. Majláth Györgyné 10—10 k., Prix Ferenc 6 k., Jovisits Mihály, Polgári Munkás Nyugdíj-Egysület, Állami Hivataliszolga-Kör, Szabó Sándorné 5—5 k., Pintér Józsefné, Donner József, Henz István, Szigeti Ede 4—4 k., Wertheimer I. 3 k., Névtelenek 3 k. 56 fill., Kanka Ferenc 3 k., Burghárd Károly, 2 k. 40 fill., Reder Károly 2 k. 40 fill., Gánter Ferenc, Veszelszky Ferenc, Simon Jánosné, Hamerli N., Auber Gyula, Hammer N. Szigeti Edéné, Hoss Györgyné, N. N., N. N., Klencz Alajos, Fürst Zsigmond, Szingstein János 2—2 k., Wolher Györgyné 1 k. 90 fill., Jud István 1 k. 40 fill., Schneider János 1 k. 30 fill., Jona Gábor 1 k. 20 fill., Rech Vilmos, Goldberger József, özv. Száger Mátyásné, Schneider Jánosné, Paunz Jakab fia, Bruhács János, Dorn Lajos, dr. Obetko Dezső, Graumann János, Spitzer Antal, Grünfeld Dávid, Bertrán János, Maurer Béla, Szelics Ferencné, Rubint István 1—1 k. N. N., W. F. 80—80 fill., Koncsicska József, Köszl Vilma, Schizler Jakab, Tomheisz Frigyes 60—60 fill., N. N. 50 fill. Spiegl József, Keresztur István, N. N., Deutsch Adolf, Tichy Ferenc, egy önkéntes, Lukács Lajos, Reichertzer Ferenc, Reling János és Szücs István 40—40 fill., Hoss György és Lengyel Jánosné 30—30 fill., Wolher György, Esztergályos Ferenc, Szücs Istvánné és N. N. 20—20 fillért. A miért is ez uton hálás köszönetét fejezi ki az egylet nevében a tizes bizottság.

— **(Bányaszerencsétlenség.)** Lapunk szombat esti számában ily cím alatt megírtuk, hogy a cs. és kir. Dunagőzhajózási társulat szabolcsi kőszénbányájának »Rücker« aknájában szerencsétlenség történt, melynek Tarr Mátyás csillér esett áldozatául. A vizsgálat megejtése végett Forray Valér tb. fő-

szolgabíró és Trizler Rudolf dr. járásorvos Szabolcsra utaztak s a hivatalos vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlenül járt csillér nem saját vigyázatlanságának, hanem egy Deák Mihály nevű munkástársa vétkes gondatlanságának esett áldozatául. Mint azt — ugyanis — már megírtuk Tarr Mátyás egy a tárna fölött épült állvány padozatán a tárnába való fa-szállítással volt elfoglalva, mely munkájában az alatta levő padozaton a leeresztő kötél föladásával Deák Mihály segédkezett neki. Bár a munkafelügyelő mindennap figyelmezteti az ott foglalatokodó munkásokat, hogy a padozatoknak a tárnákba vezető ajtait a munka befejeztével csukják be, a szerencsétlenség napján, Deák Mihály ezt tenni elmulasztotta s így történt, hogy Tarr Mátyás — ki a helyett, hogy létrán jött volna le, a maga padozataról leugrott, a nyitva felejtett ajtón át, hatvan méternyi mélyre a tárnába zuhant. Deák Mihály ellen, gondatlanságból elkövetett emberölés miatt megtették a feljelentést.

— **(Összetört vámsorompó.)** Nem olyan vámsorompóról van szó, melynek összetörése esetleg diplomáciai jegyzékváltásra szolgáltat okot, mert mindössze csak a siklósi országút vámsorompója törött össze. Tegnap este ugyanis, egy gyepestertelepi kocsis a közvágóhídon levő hushulladékot szállította el, miközben ennek a kocsinak a lovai megbokrosodtak s vágatva rohantak a várn felé, melynek leeresztett sorompóját összetörték s aztán vágatva folytatták utjokat a Malom-utcán át a király-utcába. Itt aztán egy sarkos rendőrnek s több járőkelőnek sikerült minden további baj nélkül a megvadult lovakat megfékezni.

— **(Bányászok tülése.)** Az országos kohászati és bányászati egyesület pécsi fiókja szombaton este 6 órakor a városház köz-

— Köztünk legyen mondva, — Celine kisasszony sokkal jobb szolgálatot tett volna önnek, ha kissé meghuzogatta volna a fülét.

— No, akkor ön szerfölött csalódik. — viszonzá Antoinette hirtelen; — nálam csak gyöngédséggel lehet valamire jutni, de nyerseséggel egyáltalán nem boldogulhat senki. Azt hitték, megékezhettek, mikor Marmoutiersbe a Sacré Coeurbe küldtek.

— És mi volt az eredménye?

Szörnyűen szomorú! Mikor engem egy borzasztó füzöld egyenruhába bujtattak, elannyira kétségbeestem, hogy halálra szántam magamat. Festékdobozomat magammal vittem s egy tábla berlini kéket vettem ki belőle. Celine mindig azt állította, hogy az mérég, valahányszor látta ecsetemet ajkamhoz érinteni s én azt reméltem, hogy annyi festék engem bizonyára megöl. Mindig a zsebemben tartottam a berlini kéket, megtapogatva koronkint, lefekvésemkor pedig a vánkosom alá téve. Egy este, midőn magamat sokkal boldogtalanabbnak éreztem, mint bármikor azelőtt, elnyeltem a mérget.

— De attól szörnyű rosszul lehetett ön, — szölt Jakab csodálkozva.

— Igaz; de nem haltam belé, aztán kivettek a Sacré Coeurból.

— Nagyon helytelenül cselekedtek akkor, — viszonzá Jakab gondolkozva, — szépen ott kellett volna kegyedet hagyni s én jót állok érte, hogy a kísérletet nem ismételte volna többé.

Antoinette eme beszédre féloldalt nézve Jakabra, vállat vont.

Azonban Evonyme-en e pillanatban a mélabú vett erőt. A lakodalom látványa, a zene s táncmulatság mindig mélyen meghatották őt. A házasságnak ő előtte megfejthetetlen rejtvénye gyötörte őt folyvást. Az új házások sugárzó arcára nézve felsóhajtott:

— Óh, ezek az emberek boldogok! Megházasodnak és családot alapítanak. Végre is, hát nem-e ez a valódi életcél?

Itt megszakítá gondolatainak láncolatát, pipára gyujtott s aztán, mintha eme művelet az ő töprengő lelkét más irányba terelte volna, folytatá:

— Igaz, de ha egyszer megnősültünk, akkor megmerevedünk bolbogságunkban, mint a megolvasztott érc, mely örökre amaz alakjában marad, a melybe mint folyó anyagot öntötték. De hát a veszteglés unalom. Éljen az örökké mozgékony, mindig változó természet! Két-három füstfelhőt fujt maga elé s a szálas erdőbe merült a szeme. A titokzatos árnyban nyugvó nagy tisztások vonzották őt. A tánczene oda tompábban, kellemesebben hangzik. Így szeretnék én — gondolta Evonyme — a házasságnak is csak távoli szemlélője lenni. Ejh, kissé bejárom az erdőt, ott a fülemilék dalolnak, mindenikük külön, magában.

S közeledve lassan az árnyhoz, eltűnt.

Aközben a tánc vidáman folyt, órák multak egymás után, de Jakab nem fáradt ki Antoinettenek a nézésében, a mint ez nem merült ki a táncban.

Egyszerre nem látta többé a leánykát s balgasága miatt pirulva, éppen vissza akart térni a faluba, midőn az alerdész érdes hangon dördült meg mögötte. Hátra

gyűlési termében ülést tartott *Glanser Gyula* bányafelügyelő elnöklete alatt. A gyűlésen a mult ülésből kiküldött bizottság javaslatait tárgyalták, melyek a selmeci s budapesti osztályok irítványaival foglalkoznak. Ezen irítványok egyik főpontját a pécsvidéki osztály azon javaslata képezi, hogy a központi, vagyis az anya egyesület székhelye *Selmec* helyett *Budapest* legyen. A gyűlés ezt el is fogadta.

— (**Nagy tűz Udvardon.**) A napokban a pécsi járás *Udvard* községében nagy tűz volt, melynek tartama alatt az egész község veszedelemben forgott s éppen csak a nappali időnek s a lakosság óriási munkájának köszönhető, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt. A tűz *Bosnyák Mihály* udvardi lakos udvarán keletkezett, hol egy nagyobb rakás kukoricaszár gyuladt ki, melyről rövidesen tüzet fogott a lakóépület s ettől egy mellék épület teteje. Az idő szeles volt, s így csakhamar átcsaptak a lángok *Istokovics Mátyás*-nak a tőszomszédságban levő házára, mely egy gazdasági épülettel együtt szintén a tűz martaléka lett. A két lakóházon és gazdasági épületeken kívül több gazdasági eszköz, élelmiszer, gabona és takarmány esett a tűznek áldozatul. Mint a tűz keletkezési okának kipuhatolása végett megindított vizsgálat kiderítette, a tüzet *Bosnyák Mihály*nak hat éves *Mari* nevű leánya okozta, ki gyufával játszadozott a kukoricaszárak körül s azokat játék közben felgyújtotta.

— (**Edison csemete.**) Nagypeterdől veszszük az értesítést, hogy egy *Kovács Sándor* nevű 7—8 éves paraszt gyerek kicsinyben teljesen lemintázott egy cséplőgépet s oly tökéletességgel megcsinálta, hogy azt működésbe lehet hozni és egyes gabonafejet ki is csépel. A kis *Edison* csemete bizonyára sokra viszi még, ha így folytatja!

— (**Olaszországi tanulmányut.**)

Bitter Illés, főgimnáziumunk jeles tanára, a pécsi Kath. Kőr titkára, két hetet töltött *Brixen*-ben, a *Kneip* kurát élveze. Tegnap hagyta el *Brixent*, hogy nagyobb tanulmányutat tegyen *Olaszországba*. Előzőleg *Innsbruckot*, *Zürichet*, *Luzernt*, a *Vierwaldstätter* tavat látogatja meg a *Szentgotthárdi* csúcsot is megnézvén, úgy megy *Milánóba*, *Paduába*, *Velencébe*, s *Trieszten* át hazafelé fogja venni útját.

— (**Felgyújtott buzakeresztek.**)

Tóth Dániel, *Kispeterdi* lakosnak kilencvenöt kereszt buzája a napokban kigyuladt és elégett. Levelezőnk jelentése szerint a tűz a legnagyobb valószínűség szerint boszu műve, mert a károsnak sok az ellensége. A vizsgálatot ez ügyben megindították.

— (**Hajóösszeütközés.**) Tegnapelőtt reggel 4 és 5 óra között a *Dunagőzhajótársaság* »*Kolowrat*« nevű vontató gőzöse — kikötő helyéről *Mohácson* a *Blau*-féle kőrakodóhoz ment s ott egy kövel megrakott uszályt véve magához, megfordulni kezdett. Mivel a *Duna* ezen a részen — a szemben levő ugynevezett »*Felső Zátony*« miatt — keskeny s idegen hajó is állott a zátony mellett, a »*Kolowrat*« nem tudta a fordulatot befejezni, hanem vissza kellett veretnie, hogy szabad tere nyerjen a fordulás befejezésére. Visszaveretés közben azonban nagyon közel jutott az innenész parthoz s amikor előre indult, oldalával neki ment a kőrakodónál egymás mellé kötött és *Smekál József* kisköszegi lakos tulajdonát képező »*Apatin*« és »*Barcs*« nevű kőherdó hajóknak, azokat egymáshoz s a

parthoz szoritotta, minek következtében mind a kettő megsérült. Az »*Apatin*« csaknem egészen megtelt vízzel, a »*Barcs*« pedig körülbelül két lábnyira. A »*Kolowrat*« a két sérült hajót átvontatta a zátonyra, nehogy elmerüljenek s utban legyenek. De itt mind a két hajó elsüllyedt.

— (**Villámcsapások.**) A mohácsi járás nyugati részében dult zivatar alkalomával *Milota József* borjádi lakos házába beütött a villám. A ház népe éppen az asztal körül ült, midőn egyszerre nagy dörrenés reszkettette meg a levegőt s a villám az ablakon behatolva a falon levő egyik képet és ennek üvegét teljesen porrá zúzta, az egyik szilánk meg is sértette a házi gazda arcát, a légnyomás pedig akkora volt, hogy a szobában ülők a földre estek. A villám meg is gyújtotta a házat, amiről a bernlevők csak akkor nyertek tudomást, midőn a szomszédok értesítették őket. A szalmával fődött ház teteje leégett, mi által *Milota József* 409 K. kárt szenvedett. De ebből 360 K. érték biztosítva volt. Bozsokon is dult égi háború, amikor is a villám *Német József* szalmakazaljába csapott be. A szalma teljesen elhamvadt, a kár 10 korona.

— (**A cséplőgép áldozata.**) *Kaiser György* ötven éves babarci rapszamos a *Kuzman Antal* és társai tulajdonát képező cséplőgép tetején állva várta a gép megindítását, midőn aztán a gép elkezdett működni, *Kaiser György* a jobb lábát vigyázatlanságból a gép dobjába dugta, mely a jobb végtagot teljesen összeroncalt. A sérült a nagy vérvesztés következtében meghalt.

— (**Szerenád.**) Pont éjfél 12 órára, néla akord zördül meg az utca szélén. Huzták, hogy „gyere ki rózsám, gyere ki,« hanem a rózsza nem jött ki, nem mert negligésben vala már és mert a kutyák iszonyu megbotránkozásban törték ki a cserdháborítás

fordult s megpillantá *Sauvageot*-t, ki őt *Antoinettenek* bemutatatta. E leányka még a táncból izgatottan, remegve, állt ott, fehér burnuszba burkolózva, melynek csuklyája egész a szeméig lecsuszott.

— Egy kis szivességre kérném önt fel — szolt az alerdész. — *Lisle* kisasszony szeretne hazatérni *Auberi*-vébe; atyja már haza ment s szeleburdi fiataljaink egyikére sem akarom bizni. Minthogy ön éppen távozni szándékozik, — talán lesz olyan szives és haza kíséri *Lisle* kisasszonyt.

Ily kérelmet nem lehetett visszautasítani. *Jakab* némán hajtotta meg magát s a fiatal leány mellett megindult a keskeny kavicsos uton, mely a völgyzughoz vezetett. Őt-hat percig szótlánul haladtak egymás mellett. A fiatal erdész, kit e váratlan társsal való egyedüllét megzavart s elfogódottá tett, lesütött fejjel, gondolkozva lépegetett *Antoinette* mellett.

A leány, ki burnuszába göngyölte magát, aombok mögül feljűk hangzó zenére figyelt s hajlékony természetnek hullámzó mozdulataival követni látszott a távolról feljűk hangzó keringő rithmuszát. Egyszerre megszikkolt a lába a kavicsos s halk sikoltás lebbent el ajkáról.

Az erdész úgy vélekedett, hogy illő lesz a karját fölajánlani, de a leányka megköszönve, nem fogadta el, ürügyül hozva fel, hogy az út nagyon keskeny. *Jakab* meghajtotta magát, a nélkül, hogy tovább erőltette volna a dolgot s újra megszűnt a társalgás.

E pillanatban kibukkant a hold s kékes világa mint lenge ezüsthálózat lebegett a fák fölött. Lent a völgyzug-

ban a tó vize visszatükrözte a hold korongját s oldalt a távolból fülemile-dal hallatszott.

— *Duhour* ur, — szolt meg egyszerre a fiatal leányka — ugy-e, ön elszörnyűködött a multkori *Valclavini* kirándulásom fölött és nem a legjobb véleménynyel van felőlem.

— Én, kisasszony?

— *Bizonynyal*; ön engem ferde nevelésű leánynak tart. Ugyan, vallja be; én azért nem haragszom meg. Ma este nagyon boldog voltam és mi sem tesz engem oly jóvá, mint a boldogság.

— És gyakran történik ez? — kérdezte *Jakab* némi guny árnyalatával.

Antoinette megállt, csintalanul nézett a fiatalemberre, aztán határozott hangon válaszolt:

— Kétségkívül; valahányszor teljesítik azt, a mit én akarok.

— Hm! — szolt *Jakab* — ez oly elégtétel, melyben az ember csak ritkán részesülhet az életben.

— Dehogy! — kiáltott föl a leány elfogulatlanul, — legalább nekem végre is mindig engedni szoktak. Atyám azt szokta mondani, hogy hizelgéssem által mindent kieszközlök nála, az öreg *Celine* pedig egészen elkényeztet.

— Ki az a *Celine*?

— Az én nőcselédem; ő engem születésem óta nem hagyott el; én is szeretem őt, de ő meg imád engem. Ha anyám engem büntetett, mindjárt ott volt *Celine* a vigasztalásomra. És ez gyakran megtörtént, mert én tunya voltam, akár egy vidra.

előtt. Szavahihető emberek szerint a hold a felhők mögé bujt, a környék felvert emberei zokogtak a meghatottságtól: egy szerencsétlen komfortablissal pedig ott az ut közepén jobblétre szenderültek a zene bűbájától, a gazdája pedig káromkodott mint a jégeső s csak akkor oldott kerekét, mikor felharsant, hogy nyisd ki babám az ajtót; persze nem nyitotta ki, mert az apokalyptikus sötétségben nem volt felismerhető a lovag nemzetsége, elvégre ha tót, a kis lány a nóta ellenére blamirozza magát. — Lassan elhalt a zene, a holdvilág mosolygósra váltott, a fiakkerlovak is eszükre tértek s meghalásukból nem lett semmi, mert szép az élet, mint tesztem a fiakkerlóé. Ebben a megújulásban megpendül a rózsablaks a lovag határozott álláspontjával odahajlik és mint látja a mama komoly arcát, menten kivágja:

— Izé . . . kezét csókolom . . . hajhaj . . . ez az izé . . . ez a hajcécó — szivem a tanu rá: a legkisebbiknek szólott, méltóztassék megengedni — kinek lába hova huz . . . szive — teringette — szive lába . . . az ördög tudja mi . . . oda csusz . . . Alá-szolgálja.

— **(A magyar királyi fémjelző)** hivatal által megvizsgált és annak próba-jelzésével ellátott finom arany óra-láncok sok százféle gyűrű, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivatosabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdiszesebben vannak készítve és igen jutányosan számítva, Schönwald Imrénél kaphatók. — Ugyanott mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

Idegenek Pécssett.

— Julius 21. —

Aranyhajó-szálló. Diamant Jakab, utazó, Bécs. — Körösy Sándor, tisztviselő, Zalaegerszeg. — Weisz Albert, utazó, Bécs. — Katechet Gecan, lelkész, Fiume. — Mandler C., utazó, Fiume.

Vadember-szálló. Weisz Lipót, utazó, Bécs. — Fischmann Béláné, borkereskedő neje, Fiume. — Patonay N., földbirtokos, Alsó-Hahóta.

Mátyáskirály szálló. Weisz Miksa, kereskedő, D.-Miholjac. — Zsomborovits Vilmos, gyógyszerész, Budapest. — Özv. Zuhelthy Jánosné, magánzónő, Kaposvár. — Özv. Walter Károlyné, magánzónő, Kaposvár.

Nádor-szálló. Vermes Adolf, főmérnök, nejevel és leányával, Vác.

Közgazdaság.

□ **A katonai gyakorlatok és a vetések.** Most, hogy a katonai gyakorlatok szétlétben folynak a határainkon, mihez tartás végett közöljük gazdáinkkal a következő tudnivalókat: A katonai igazgatás a csapat-, fegyver- és lögyakorlatokra a szükséges földterületet akadálytalanul használhatja ugyan, de katonai gyakorlatok idejének és helyének meghatározásánál tekintettel van arra, hogy a mezőgazdaság és erdőmivelés ne háborítottassék és lehetőleg kevés mezei, vagy erdei kár essék. Ha olyan katonai gyakorlatot akarnak tartani, mely a rendes, katonailag használt területen kívül, más területre is kiterjed, az érdekelt községet előlegesen értesítik. A katonai gyakorlatok alkalmával okozott mezei vagy erdei kárt a katonai igazgatás lehetőleg azonnal a helyszínén megtéríti. Ha ilyen esetben a barátságos megegyezés nem történne, a kár nagyságának és a kifizetendő kártérítés összegének megállapítására bizottság küldetik ki, mely bizottság a tárgyaláshoz a károsult felet s meghívja. — Ha valakinek birtokán ilyen,

katonák által okozott kár esik, tegyen mindjárt jelentést a községi előjáróságnál, hogy a kártérítés végett az eljárást megindítsák.

TÁVIRATOK.

— **Óriási tüzvész.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szentpétervár melletti Szoloki városkában *kétszázhatvan ház legett.*

— **Crispi ismét nagybeteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nápolyból írják, hogy *Crispi* ismét beteg. Nagy szivgyöngeségben szenved s *állapota aggasztó.*

— **Felborult csónak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlinből írják, hogy a Krossin-tavon a viharban felborult egy csónak; *három asszony és négy gyermek a vízbe fullt.*

— **Elárverezett hagyaték.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma kezdtek meg Budapesten *Laufenauer* tanár hagyatékának árverését. A tárgyak nagy áron kelnek.

— **A kard.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti vámnál *Kaltenekker* József, részeg napszamos megütötte a kétszázötvenhármas rendőrt, ki *kardjával a fejére vágott.* A napszamos eszméletlenül, *sulyosan megsebesülve* vittek a Rókus-kórházba.

— **Örült a villamos előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Boros* József asztalos, közveszélyes örült tegnap *meg akarta ölni nejét és gyermekeit.* Ma a váci-köruton Budapesten a villamosvasut elé vetette magát. Azonban megmentették és kivitték a Lipótmezőre.

— **Fölsimert halott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnapelőtt egy férfi holttestet fogtak ki a Dunából Budapesten az Eskütéri hid szomszédságában. Az orvostani intézet tetemnézőjébe szállították, a hol ma ráismertek. *Neumann* Dezsőnek hívják pécsi születésű 17 éves tanuló. Valószínűleg fürdés közben fullt a Dunába.

— **A Schön testvérek felgyógyultak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy feltűnést keltett a fővárosban két héttel ezelőtt az a kettős öngyilkossági kísérlet amelynek hősei *Schön* (Somlyó) Miksa és *Schön* (Somlyó) Ika voltak. A király utcai lakásukban akartak meghalni. A leány mellbe lötte magát, a fiatal ember pedig leugrott a ház első emeleti erkélyéről. A két életuntat a Rókusba vitték, ahol a testvérpár már teljesen felgyógyult. *Schön* Miksa már a múlt héten elhagyta a kórházat, *Schön* Ikat pedig ezen a héten fogják elbocsátani.

— **(Feltört dohánytőzsde.)** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az éjjel betörők jártak Budapesten *Csorbits* Imréné király-utca 112. szám alatt levő dohánytőzsdejében, ahonnan 1306 koronát érő dohányt, bélyeget és készpénzt loptak el. A betörőket keresi a rendőrség.

— **A Dunába ugrott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Knorr* Ferenc 21 éves aranyműves segéd tegnap délelőtt Budapesten a Ferenc József hid mellett a Dunába ugrott. Mohácsi hajós észrevette, utána evezett s meg élve kimentették. Az öngyilkos jelöltet a mentők a Rókus kórházba vitték.

— **Eltűntek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Schumann* András, magyar-

bolyi születésű 34 éves gyári munkás Gömb-utca 43, *Friedmann* Janka budapesti születésű 21 éves gyári munkásné aréna-ut 36. *Mihálkó* Jánosné, született *Debnár* Katalin gyetvai születésű 44 éves mosonó Elemér-utca 36. sz. alatti lakásukról Budapestről eltűntek. Eltűnt még *Brauer* Samu, szarvasi születésű 22 éves kályhás segéd dob-utca 19. számú lakásáról. Hozzá tartozóinak a következő levelet írta: „Kedves Testvéreim! Ne csodálkozzatok, hogy ily nyomorultul kell elpusztolnom, de beláthatjátok, hogy szenvedtem már eleget, mert jobbat nem várhatok. Bocsásson meg mindenki, Isten veletek!” Az eltűnt testvérei attól félnek, hogy *Brauer* öngyilkossá lesz. Az eltűnteket keresi a rendőrség.

— **A Dana titka.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az összekötő vasúti hid pesti oldalán egy fiu csecsemő holttestét fogták ki a Dunából tegnap este. A kis hullát az orvostani intézetbe vitték.

— **Buosu Angyalföldön.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap tartották meg Angyalföldön az évente szokásos bucsut. Délelőtt tíz órakor fényes istentisztelet volt a karmeliták templomában, melyet a hivek zsufolásig megtöltöttek. *Palotay* László nagyváradai prelátus kanonok a ferencrendi atyák és a növendék papok segítségével beszentelte az orgonát. Az orgona szentelés után ünnepi nagymise volt, mely után a hívők megáldoztak. A szertartás alatt *Kossits* József terézvárosi karmester vezetésével az énekkar Szűz Mária énekeket adott elő. Délután 4 órakor skapulári körmenet volt. A körmenet a templomból kiindulva a Huba-utca, Külső-Váci-ut, Csángó-utca és Tóthi uton tért ismét vissza. A körmenet alatt a 6-ik gyalogezred zenekara kísérte a hívők énekét. A merre a körmenet elvonult, mindenütt igen sokan csoportosultak és az ablakokban égő gyertyákat állítottak. Este 6 órakor *Soós* István zárdaifőnök szent beszédet mondott, mely után áldással fejezték be az istentiszteletet. Este a nép a Főthi-uton felállított sátor körül csoportosult és itt is mint majd minden házbán, kintornák zengője mellett jókedvűen táncoltak.

— **Tűzilárma a tolonchásban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Félégy órakor a 619. számú rendőr jelentette a tűzoltóparancsnokságnak Budapesten, hogy a tolonchásban padlás tűz van. A kerületi központi tűzörség toloncházakkal, teljes felszereléssel vonult ki, de a toloncházban semmi veszedelemet nem találtak. A tűzilárma onnan származott, hogy a kéményből a nagy meleg leszoritotta a füstöt s így azt hitték, hogy a padlás ég.

— **Az erdélyi püspök vendége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gyulafehérvárról távirják, hogy *Károly* főherceg udvarmestere kíséretében tegnap inkognitóban Gyulafehérvárra érkezett. Tóvis állomás indóházában *Majláth* Gusztáv püspök fogadta a főherceget, a ki mint a püspök vendége ennek kíséretében érkezett oda. A főherceg kirándulást tesz az Érchegeységbe és Vajda-Hunyadra. Minthogy a főherceg inkognitóban utazik, nem volt semmiféle tisztelgés vagy fogadtatás.

Szerkesztői üzenet.

P. J. (N.-Peterd.) Szives értesítéseit köszönjük. Minél gyakrabban és minél gyorsabban máskor is.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések

Uj-drogueria. Hirdetmény.

Tudatom a n. é. közönséggel, hogy a mai napon a hivatalos vizsgálat megejtése után drogua- és illatszer-üzletet nyitottam.

Minden e szakmába vágó árukat a legelső cégektől szereztem be. Megrendeléseket a legpontosabban teljesítem. A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri, tisztelettel

KREBSZ ÖDÖN,
droguista.

Pécs, Irgalmasok-utca 10.
(A Béka-bolt mellett.)

A bükösi uradalmi nagyvendéglő

időközben kéz alatt bérbeadván, a f. é. augusztus hó 11-ikére hirdetett árverés ennélfogva

n e m f o g

megtartatni.

Bükösd, 1901. július 20.

Szarvasy Zoltán,
titkár.

A mélyen tisztelt hölgy-közönség becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3. sz. alatt (I. emelet jobbra.)**

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt **Párisban Madame Briolle-nél (Versail, boulevard Sebastopol), Bécsben Madame Spitzer-nél, Budapesten Arvay cs. és kir. udv. szállitónál, Brassóban László M. L. és Társa cégnél, Drezdában az angol és francia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerű eredményre.**

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy-egy jelentkező után **15** frt.

Minden tanuló-hölgy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu **ruhák és kabátok elkészítését** a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán jutányosan felvételnek a

„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

